

Mindenesetre nagystilű tolvaj lenne, ha nem volna egyszerű külvárosi, iskolázatlan. Talán-tuma van ehhez a mesterséghez, de mégis naivul, raffinéria nélkül, primitív formában üzi azt.

Érdekes Garai Zsuzsannak a bűnügyi krónikája. Nemrég *betörés* miatt szabadult a börtönből. Betörő szerszámokkal fölfegyverkezve behatolt Szegeden egy pincébe és apróbb holmikat lopott el. Batyuba kötve vitte a zsákmányt a Boldogasszony-sugáruton, a rendőr azonban fölismerte és bevitte a városházára. Garai Zsuzsanna nem tagadott el semmit. Tizenötödik izben büntették meg, a Csillagbörtönben leülte a büntetését és ahogy kijött, folytatta a lopást. Egyedül, szövetséges nélkül, a saját felelősségére. És a sok-sok büntetés ellenére is Garai Zsuzsanna megvan elégedve önmagával és a sorsával. Viruló egészségnél örvend, nem bántják a gondok, él, eszik, iszik, alszik és a Csillagbörtön cellájában újabb lopásokról álmodozik.

A törvénytudósok pedig csóváltatják a fejüket, hogy ezt az asszonyt nem tudják megjavítani a paragrafusok.

Hol legyen a korcsolyapálya?

— Ujszegeden állítsák föl. —

Most, hogy a korcsolyázó-tó helyén fölépíteni szándékoznak a vasuti palotát és így Szegednek rövid időn belül nem lesz megfelelő helye, ahol a korcsolya-sport kedvelői vígan száguldhatnak a fehér jégpályán, ideje gondoskodni arról, hogy a korcsolyapálya helye, a jövőt illetően, minden tekintetben megfelelő megoldást nyerjen. Szegeden nagyon sokan vannak, akik szívesen járnak a jégre, de persze csak úgy, hogyha a korcsolyapálya megfelelő helyen van és annak berendezése, felszerelése modern.

A városban alkalmas, kedvező hely egy korcsolyapályára alig van. Azok különben sem megfelelők arra, hogy korcsolyapályákat létesítsenek rajtuk, ami telek pedig mégis rendelkezésre állana erre a célra, az távol van a központtól, nehezen megközelíthető és így nem felel meg a célnak. Másik kérdés azután, hogy érdemes lenne-e ilyen helyen korcsolyapályát létesíteni már csak azért is, mert nem valószínű, hogy a város fejlődésével a telket a tulajdonosa nem kívánja más, jobban jövedelmező módon fölhasználni.

A cél tehát az, hogy olyan helyen létesítsék a korcsolyapályát, ahol minden mód és föltétel megvan arra, hogy azt a közönség látogathatja és ahol a pálya állandósága is biztosítottnak látszik.

A legalkalmasabb erre a célra Ujszeged. Szegednek ez a gyönyörű városrésze, amely nyáron kellemes üdülőhelye a polgárságnak, minden tekintetben predesztinálva van arra, hogy télen a téli sportok találjanak ott otthonra. Ujszegeden állandóan öt fokkal hidegebb az időjárás, mint a városban és így Ujszegeden akkor is van jég, amikor a városban elvadó hóval vannak tele az utcák és a korcsolyapályán a víz miatt nem lehet korcsolyázni. Ujszegeden lehet és Ujszegeden kell is föllátni az új korcsolyapályát, amely minden jel szerint fejlődni fog maga is, fejleszti Ujszegedet is, ahol kulturálni fogják azokat a sportokat, amelyeknek időszeke a tél.

Ugy képelem, hogy az ujszegedi korcsolyapályát cementtel kellene burkolni. A cementre mintegy tizenöt centiméter víz jönne, ez hamar befagy és legmegfelelőbb a korcsolyázásra. Ujszeged könnyen és hamar megközelíthető, hiszen állandó villamos összeköttetése van a várossal és ha fölépül a korcsolyapálya, akkor a villamostársaság minden bizonynyal gyakoribb és sűrűbb járatokat létesít a város és Ujszeged között.

Mind ezekből tehát megállapítható, hogy Uj-

szeged az egyetlen alkalmas hely a korcsolyapálya létesítésére. Keresve se lehet találni az ujszegediekénél jobb és megfelelőbb telkeket erre a célra. Már eddig is nagyon sokan vannak, akik óhajtják a kérdésnek illetékesen való megvalósítását és bizonyos, hogy ezután még többen lesznek, akik minden erejükkel támogatni fogják azt a mozgalmat, amelynek célja: Ujszegeden létesíteni a korcsolyapályát.

Holtzer Dániel.

A hadügyi költségvetés. Az osztrák delegáció pénteki ülésén a fölszólaló delegátusok *rendkívül hevesen támadták* a hadügyi költségvetést, amelyet *Montecuccoli* védelmezett meg. A vita iránt a magyar delegátusok is érdeklődtek. Pénteken nem jutottak határozathozatalhoz, a tárgyalást szombaton folytatják.

Az ifjúság kiképzése a céllövészetben.

(Saját tudósítónktól.) A honvédelmi miniszter az ifjúsági lövésztanfolyamok szervezését a szegedi törvényhatóság figyelmébe ajánlotta. Szeged város területén a városi és állami főgimnázium, valamint a főreáliskola felsőosztályu növendékeinek önként jelentkezett tagjaiból már két év óta áll fönn ilyen lövésztanfolyam, amely 1910. év nyarán tartott kerületi lövészversenyén máris szép eredményt mutatott föl.

A szépen megindult mozgalom általánosabbá tételét és kiterjesztését, célozza az említett rendelet az által, hogy a társadalom érdeklődő rétegeinek bevonásával lövésztanfolyamok szervezését ajánlja, melyeknek feladata volna az általános népnevelési szempontokon kívül a katonai rend és fegyelem s a nemzeti érdeklődésben való ügyesség terjesztése.

Ennek érdekében a honvédség és az eszme iránt fogékony társadalmi vezetőférfiak közreműködésével elsősorban lövészbizottság volna alakítandó, melynek hivatása lenne:

az eszme népszerűsítése, a tanfolyamok szervezésének megállapítása, az ifjak érdeklődésének ébrentartása és buzdítása, előadások, versenyek, ünnepek rendezése, az esetleg alkalmazott polgári oktatók díjazására, versenydíjak beszerzésére és egyéb kiadások céljaira adományok gyűjtése, stb.

A szorosan vett katonai jellegű közreműködéssel a szegedi ötödik honvédegyalozegred van megbízva, amely parancsnokság szakelőadóul *Székely Kázmér* őrnagyot küldötte ki.

A tanfolyamok szervezésére vonatkozólag kiadott honvédelmi miniszteri „Utmutatás” a lövésztanfolyamokat két csoportba osztja be.

I. Alakulhatnak a középiskolák VI. és VIII. osztályu és ezekkel hasonló rangu szakiskolák legalább tizennégy éves tanulóiból,

II. alakulhatnak jóváhagyott alapszabályok szerint minden tekintetben kifogástalanul működő lövész, testedző ifjúsági, vagy másféle egyesületek kebelében különösen tizenhat-huszonnégy éves ifjakból.

A tanuló ifjúság kiképzése iskolakereten belül — esetleg az igazgatók beleegyezésével teljesen egyenlő jellegű iskolák összevonásával, az iskolai jelleg teljes megővásával történik.

A lövésztanfolyamoknak a szükséges löfegyverekkel, szerelvényekkel, löszerezéssel való ellátásában, gyakorló- és lövőterek használatában a honvédelmi miniszter messzemenő támogatást nyújt.

Ebben a fontos ügyben pénteken délután a városházán nagy értekezlet volt *Lázár György* dr. polgármester elnöklésével. Jelen voltak a középiskolai igazgatók és tanárok, a sportegyesületek vezetői és mások.

Gál Endre dr. közművelődési tanácsos javaslatára az értekezlet a következő határozatokat hozta:

A lövészbizottság a jelenlévőkből megalakult s fölhatalmazta az elnököt, hogy a bizottságot arra alkalmas egyének fölkérésével saját hatáskörében kiegészíthesse.

A polgármester elnökle alatt, *Székely Kázmér* őrnagy, *Koczor János* tanácsnok, *Bárdoss Béla* jegyző, *Csernovics Agenor*, *Lövész Antal* és *Csonka Ferenc* urakból albizottságot küldtek ki azzal, hogy e tekintetben részletes javaslatot terjesztszenek a bizottság legközelebbi ülése elé, hogy kizárólag iskolai lövésztanfolyamok alakíttassanak-e, vagy iskolán kívüli ifjakból is szerveztessék ilyen tanfolyam.

A polgármester elnökle alatt *Koczor János* tanácsnok és *Bárdoss Béla* jegyző urakból albizottságot küldtek ki azzal, hogy részletes javaslatot terjesztszenek a bizottság legközelebbi ülése elé az ifjúsági lövészet eszméjének terjesztéséről.

A tanfolyamnak szervezetének megállapítása ügyében az értekezlet *Székely Kázmér* őrnagyot fölkérte, hogy amikor már az albizottság a föltett kérdésekben állásfoglalásához a szükséges adatokat beszerezte, a szervezet megállapítására javaslatot tenni szíveskedjék.

Az ifjak érdeklődésének ébrentartása és azok buzdítása dolgában az értekezlet a polgármestert fölkérte, hogy a sajtó és a szakférfiak útján a szükségesnek látszó propagandális intézkedéseket megtenni szíveskedjenek.

Miután a honvédelmi miniszternek a természetben nyújtott támogatáson kívül anyagi segítyezés módjában nem áll s miután a lövésztanfolyamok célja csak úgy érhető el, ha azok évekre terjedőleg fönnállanak, míg az érdeklődés fokozására a kiadásokkal járó versenyek a legalkalmasabbak; az értekezlet megkeresi a város tanácsát, hogy e célra az évi költségvetésbe bizonyos állandó tételt állítana be s végül a társadalmi gyűjtés szervezésével a polgármestert bízták meg.

Az albizottságok legközelebb megkezdik működésüket és annak eredményét bejelentik a most megalakult lövészbizottságnak.

NAPI HIREK

Egy falu a papja ellen.

(Saját tudósítónktól.) Nagy temesmegyei falu, széles utcákkal, végtelen fehérségben, mintha cukorporral lenne behintve: ez *Gattája*, nagyközség, amely elkeseredett harcban áll a plébánosával. A tisztelendő neve: *Bogovich Ferenc*. A múlt héten ünnepelte harminc éves papi jubileumát. És ezen a tiszteletreméltó ünnepélyen a titkos gyűlölködés nyílt véres tüntetéssé fajult. *Bogovich* csekély számu hívei és az ellenpárt összeverekedtek a plébánia előtt, a csendőrség közbelépett és csak későn éjszaka lett csend a faluban. A gyűlölködés régi keletű. A múlt év szeptember tizenharmadikán a gattájai hívek nagy küldöttsége jelent meg *Csernoch János* püspök előtt és a következő *vádiratban* öntötték ki szívüket *Bogovich* ellen:

— Gyermekünket szerető atyai szívünk mindenkor aggodalommal telik el, amikor a gyermekeinket hittanórára küldjük. Ott nemcsak a legdurvább szitkokban, durva, goromba bánásmódban, de olykor, sem hitoktatóhoz, sem művelt emberhez nem illő durva *tefflegességekben* részesülnek. Hitoktatás közben a gyermekeket nemcsak *bottal üti*, de olykor földre is teperi, addig *rugdossa*, amíg a gyermek eszméletét veszti; vannak gyermekek, akik a hitoktatótól való félelmükben epileptikus görcsöket kapnak. A plébános durva a híveivel szemben: karácsony napján, a szószékről lemarházták őket. Jogosnak és méltányosnak fogja Méltóságod azon alázatos kérésünket tekinteni, hogy *Bogovich* Ferenc plébános urat a községből elhelyezni, tőle minket megszabadítani és ezáltal gyermekeink vallás-erkölcsi nevelésével megfelelő embert megbízni kegyeskedjék.

Ez a vádirat, amely fölrázta a községet, hogy összefogjon a plébános ellen. A panaszos írást százhetvenhat család írta alá. *Csernoch* püspök ezideig nem látta szükségét annak, hogy a vizsgálatot megindítsa.

Bogovich Ferenc plébános munkatársunk előtt így nyilatkozott:

— Nincs itt semmi baj. Néhány gonosz ember titokban rágalmaz, mert betartom a törvényeket és senki fiának nem engedek kivételt. Nálam nincs más vallásu keresztapa, én nem állok szóba olyan emberrel, aki vadházaságban él, én könyörtelenül szigorú vagyok a